

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.57/2024/12.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. április 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt Terheltl ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. november 16. napján kihirdetett 2.B.145/2023/51. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 7 (hét) évre súlyosítja.

A lefoglalás megszüntetését követően sértettl részére kiadni rendelt bűnjelek kapcsán a másodfokú bíróság figyelmezteti a dolog átvételére jogosult sértett-vagyoni érdekeltet, hogyha a jelen jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. E jogkövetkezmények nem alkalmazhatók, ha a dolog kiadásáról szóló határozat közlésére kézbesítési fikció vagy hirdetményi kézbesítési útján kerül sor, és a felhívott jogkövetkezményekről a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt nem szerzett tudomást.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy azt az elsőfokú bíróság a 2023. október 17. és 2023. november 16. napján megtartott tárgyaláson hozta meg.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 14 742 (tizennégyezer-hétszáznegyvenkettő) Ft bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat]. Ezért mint többszörös visszaesőt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött időt. A ruhaneműket a lefoglalás megszüntetését követően sértett1 sértettnek kiadni rendelte és kötelezte a vádlottat 514 911 Ft bünyügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést a büntetés súlyosítása érdekében. Indokai szerint a büntetés nem igazodik kellőképpen a vádlott társadalomra veszélyességéhez és a bűncselekmény tárgyi súlyához. A többszörös visszaesőnél a középérték alatt jóval meghatározott szabadságvesztés nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat. A törvényszék nem értékelte a szükséges nyomattal a hasonló bűncselekmények elszaporodott voltát és azt a tényt, hogy a sértett az orrsérülés folytán esztétikai károsodást is szenvedett. Erre tekintettel hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazására tett indítványt (Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség B.1102/2022/49.).

[3] Másfelől a vádlott és a védő elsősorban felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából éltek jogorvoslattal. A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan. A terhelti védekezés elfogadása és az annak megfelelő tényállás megállapítása a vádlott felmentését alapozza meg. Másodlagosan a büntetés enyhítését tartotta szükségesnek (10. sorszámú másodfokú irat). A vádlott az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás hiányosságát kifogásolta, sérelmezve, hogy a bíróság nem tisztázta megfelelően a rendőrségi befogadásakor észlelhető sérülése keletkezését, valamint az események során eltűnt mobil telefonja sorsát, emellett a pszichológiai kezelését is fel kellett volna megfelelőbben tárni. Elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, de a másodfokú eljárásra nézve is fenti körben bizonyítási indítványt terjesztett elő (9. sorszámú másodfokú irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.473/2023/4. számú észrevételében a vádhatósági fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, a büntetés súlyosítására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt.

[5] A másodfokú bíróság a perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakat, a vádlott és a védő pedig az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezésüket és indítványukat fenntartották.

[7] Az ügyészségi fellebbezés alapos, ellenben a vádlott és a védő perorvoslata alaptalanok.

[8] A másodfokú bíróság a vádlott és a védő fellebbezésének okára és irányára tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1), (2) bekezdése értelmében teljes terjedelemben bírálta felül.

[9] A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem volt észlelhető olyan abszolút, vagy súlyos relatív szabálysértés, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná, a határozat hatályon kívül helyezését eredményezve.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg, mely azonban a vádbeli események előzményeit, a vádlotti és sértetti erőviszonyokat, a sértett sérüléseit, az életveszély formáját illetően hiányos volt, illetve egyes fontos tényeket nem a történeti tényállásban, hanem a bizonyítékok értékelése során írt le a határozat.

[11] A megalapozatlanság részbeni, azt a másodfokú bíróságnak orvosolni kellett. Ezért az ítéltábla a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti az egyéb, fontos tényeket, adatokat.

[12] A Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség vádiratának száma: B.1102/2022/25.

[13] A 8. bekezdésben a Nyíregyházi Járásbíróság ítéletének száma: 42.B.958/2014/17.

[14] A vádlott és a sértett családja között már korábban is volt konfliktus, a vádlottat a sértett apja, id. sértettl sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt ítélte el jogerősen a bíróság 2015-ben (a 11. bekezdésben megjelölt ügy).

[15] A vádlott és a sértett testméretire a 35. bekezdésben megállapított tényeket a tényállás részének tekinti.

[16] A vádlott a sértettet a hátán a deréktájon szúrta meg. A szúrt seb nagysága 3 cm.

[17] Az orrháton ejtett, az orrporcot is sértő metszett seb szintén 3 cm-es volt.

[18] A sértett háti szúrt sérülése közvetett formában volt életveszélyes.

[19] A tényállást a bíróság a korábbi elítélést rögzítő iratok, valamint a sértetti vallomás és részben az orvosszakértői vélemény hitelt érdemlő megállapításai alapján egészítette ki (nyomozási irat 105-115. lap). A szúrás hát alsó része, deréktáji voltának, valamint a sérülés közvetett módon életveszélyes formájának tényállásba foglalása az elfogadott orvosszakértői vélemény alapján mellőzhetetlen volt, mert fontos a valósághűséghez és a minősítést is közvetlenül érinti, de egyéb részekben is indokolt volt a kisebb ténybeli javítás.

[20] A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése szerint irányadó volt a másodfokú eljárásban.

[21] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályainak megfelelően értékelte. A személyi és tárgyi bizonyítékokat egyenként és összhatásukban is mérlegelés körébe vonta és részletesen számot adott arról, hogy melyeket fogad el és melyeket nem a tényállás megállapítása során. Az indokolási kötelezettségét részletesen, alaposan teljesítette, melyben foglaltakkal az ítéltábla egyetértett. A vádlott az eljárásban arra hivatkozott, hogy az ittas sértett támadt rá, vallomásai között azonban érdemi részekben is voltak ellentétek, szemben sértettl sértettnel a fő pontokban egybehangzó előadásával, melyet megerősítettek a törvényszék által alappal valósnak elfogadott tanúvallomások, és a szakértői bizonyítás anyaga is. A védelem alapvetően a bizonyítékok törvényes értékelésén keresztül támadta a megalapozottá tett tényállást, célozva a vádlott javára jogos védelmet felvető tények rögzítésére, mely a tényálláshoz kötöttség folytán eredményre nem vezethetett.

[22] A vádlott a másodfokú eljárásban is részben megismételte korábbi bizonyítási indítványát, melyet az ítéltábla a nyilvános ülésen elutasított. Ennek fő indoka, hogy a vádlott által kért bizonyítás nélkül is megalapozott a javítást követően a tényállás, mely önmagában kizárja a bizonyítás felvételét a fellebbezési eljárásban. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta, hogy miért nem igazolható a vádlotton sérülés, azt ugyanis a rendőrségi-hatósági orvosi dokumentum nem tanúsította, emellett egyébként sincs arra hitelt érdemlő adat, hogy a sértett lépett fel támadólag. A mobil telefon esetleges

elvesztése közömbös és további pszichológiai szakértői bizonyítás sem indokolt annak megjegyzésével, hogy az alanyi oldal kapcsán a vádlott elmeállapota bír jelentőséggel, arra nézve pedig az elmeorvosszakértői vélemény minden lényeges kérdésben választ adott. A vádlott további, pszichológus általi figyelemmel kísérésének eredménye nem befolyásolhatja a megalapozott tényállást. Összegezve: a védelmi bizonyítási indítványt el kellett utasítani.

[23] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata során elsődlegesen le kell szögezni, hogy a Btk. 2. § (1), (2) bekezdés értelmében az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazandó, mert az új törvény (törvénymódosítás) nem eredményez enyhébb elbírálását.

[24] A vádlott bűnösségének megállapítására törvényesen került sor és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak, azaz a vádlott a passzív alany háton szúrása és az orr mély megvágása által a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntettét valósította meg. A cselekmény – elsősorban a háttájék nem csekély erővel történő és testüreget megnyitó megszúrása – közel áll az eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntettének kísérletéhez, de elsősorban a deréktáj támadása, valamint az arc sebzése, és további támadás hiányában egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokaival, a testi épség megsértése kapcsán a vádlott szándéka egyenes, az életveszélyes eredmény tekintetében pedig eshetőleges volt. Az irányadó tényállás alapján – miként az elsőfokú bíróság kifogástalanul rámutatott – a jogos védelmi helyzet megnyílása nem jöhet szóba, hiszen a sértett nem indított jogtalan támadást a vádlott ellen és annak közvetlen veszélye sem fenyegetett, hanem épp a vádlott volt az, aki a vita során durván támadt rá élet kioltására alkalmas eszközzel a szomszédjára.

[25] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság nagyrészt megfelelően feltárta, a személyi minősítés kapcsán az súlyosít, hogy a helyes tények alapján törvényesen többszörös visszaesőnek minősített terhelt egyben különös visszaeső is, továbbá súlyosító körülmény a cselekmény garázda, útonálló volta. A maradandó fogyatékosagra és súlyos egészségromlás kérdésének vizsgálatára már nem került sor az elsőfokú eljárásban, de az orr ilyen komoly átmettszése nyilvánvalóan jól látható nyomot hagy és esztétikai sérelmet okoz, mely szintén súlyosítja a büntetést (56. BK vélemény iránymutatásai).

[26] A törvényszék a többszörös visszaeső, közterületen életet veszélyeztető bűncselekményt elkövető vádlottal szemben túl enyhe büntetést szabott ki, melynek lényeges súlyosítása volt indokolt. Az ügyészség helyesen mutatott rá, hogy a büntetési tétel középértékétől az alsó határ felé jelentősebb eltérés nem indokolt. Ezért a másodfokú bíróság a vádhatósági perorvoslatot alaposnak tartva a szabadságvesztést 6 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltást pedig 7 évre súlyosította, mely büntetés már tettarányos és kifejezi az elbírált büntett tárgyi súlyát és az elkövető fokozottabb társadalomra veszélyességét is. Egy kutyaugatásból fakadó szomszédvitát nem lehet erőszakos, a törvényeket ilyen nyíltan sértően rendezni, főként nem más testi épségét, egészségét veszélyeztetve. Az ilyen büntettet elkövető terhelttel szemben a büntetés céljai hosszabb tartamú szabadságvesztést igényelnek.

[27] Az ítélet egyéb, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, az előzetes fogvatartás beszámítására, a többszörös visszaeső terhelt feltételes szabadságból történő kizárására, a lefoglalt bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései megfelelnek a törvénynek.

[28] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be.606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta, az eljárási törvény időközben módosítását figyelembe véve a vagyoni érdekelt részére szóló, a dolog kiadásával kapcsolatos, a Be. 321. § (5a) és (5b) bekezdéseiben írt kioktatást rögzítve.

[29] Emellett a rendelkező részt annyiban pontosította, hogy kizárólag azon tárgyalási napokat tüntette fel, melyeken már az ítélethozatalban részt vett bíró járt el, megjegyezve, hogy a Be.561. § (1) bekezdése szerint kizárólag a tárgyalási napokat kell feltüntetni. E körbe csak akkor tartozik az előkészítő ülés, ha azon hoz a bíróság ügydöntő határozatot, de jelen esetben nem ez volt a perjogi helyzet.

[30] A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése alapján számította be a szabadságvesztésbe.

[31] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő részvételével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapítása a Be. 613. § (1) bekezdésén alapszik, mely költséget a bűnösnek kimondott vádlottnak kell viselnie.

[32] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1), (2) bekezdés rendelkezései értelmében már nincs helye.

Debrecen, 2024. április 9.

Dr. Hágér Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.145/2023/51. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.57/2024/12. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. április 9.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke